

איך עכביש פתח מים

סודן

פעם שמע עכביש אחד על מעשה הזקנה. הוא החליט להפסיק את הדבר. בימי גשם אסף הרבה מים לתוך קליפת דלוע, ושם קשית לתוך המים כך שרק קצה אחד בלט החוצה. הוא הלך אל ביתה של הזקנה ובדרך ראה שני שבילים, אחד יבש ושני

לפני הרבה, הרבה זמן לא היו בעולם נהרות ולא אגמים. כדי לשתות מים אנשים וחיות חיכו לגשם. באותו זמן חיה אישה אחת זקנה, שידעה לאפות מאפה בטטה נהדר. רבים היו שבאו להתארח אצל הזקנה ולאכול את המאפה המתוק שלה, אך אף אחד מאלה לא חזר הביתה, כי הזקנה לא נתנה לאורחים לשתות, אלא חיכתה שימותו מצמא. ואז היא הלכה לסכר שלה סודי, שעצר את המים, שאבה מים בסיר, שחטה את האורח ובישלה אותו. וכך הרגה רבים.

רטוב. מיד הבין מה קורה כאן. אז הלך
אל הזקנה ואמר "אנא כבדי אותי

במאפה הבטטה המפורסם שלך!"
הזקנה אפתה לו מאפה בטטות, הוא
אכל, שתה בהסתר קצת מים מהדלוע

ואמר "אולי אפשר לקבל עוד קצת?"
השתוממה הזקנה ונתנה לו עוד
מאפה. הוא אכל ושוב לגם קצת
מהדלוע שלו ואז התחיל לצעוק "הו!
אני צמא! התייבשתי! מים! מים!" ועצם
את עיניו כאילו מת.

הזקנה, תפסה כבר סכין ביד אבל
העכביש קפץ מהבית ורץ בשביל רטוב
אל הסכר עם חנית בידו. בתנופה
חזקה תקע את החנית בקיר הסכר
והמים התחילו לזרום. תחילה בזרם
קטן, אחר כך בפלג, בנחל קטן ובסוף
בנהר רחב. המים הציפו את ביתה של
הזקנה והיא טבעה בנהר.

והעכביש האמיץ עלה על גב הסכר
ומשם דרך פסגות הרים הלך הביתה.
כך פתח העכביש האמיץ מים ומאז יש
לנו נהרות ואגמים בעולם.